

Молодіжний Комуніст

орган комсомольського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рівняння XVII

№ 109 (2369)

СУБОТА

10

ВЕРЕСНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.
Газета виходить
з 1939 року.

ЦУКРОВОМУ КОНВЕЙЕРУ— ЧІТКИЙ РИТМ І ВИСОКУ ЯКІСТЬ!

ГАРЯЧА й відповідальна пора нині настала для нашого колективу — почався сезон цукроваріння. Проведені холодна й гаряча проби показали, що завод прийшов до пуску з оцінкою «відмінно». Робітники старанно відремонтували механізми, привели до ладу устаткування, реконструювали лінії по визначенню цукристості коренів.

Тон у підготовці до сезону цукроваріння задавали комсомольці і молодь. На своїх комсомольських зборах «Про якість проведення ремонту», що пройшли в кожному цеху, вони виішали працювати під девізом «Виконання ремонтних робіт — комсомольську гарантію!».

Слово у комсомольців не розійшлося з ділом. Навіть прискіпливі члени комісії оцінили готовність механічного й продуктивного цехів найвищим балом. Та все ж головне своє завдання юнаки і дівчата вбачали в тому, щоб знати і привести в дію нові резерви збільшення

мінімуму з процесу виробництва цукру. 30 чоловік навчаються нині в школі робітничої молоді, сім — у технікумах. Решта має середню чи середню спеціальну освіту.

Раніше на нашому заводі спостерігалася велика плінність кадрів. Це пояснювалося сезонними роботами: закінчувався сезон цукрозаріння, і робітники залишали підприємство, шукали собі іншої роботи. Тепер проблему кадрів ми розв'язали в такий спосіб: коли завершується сезон, переставляємо робітників на інші ділянки роботи, словом, працевлаштовуємо їх у себе. За останні п'ять років плінність кадрів скоротилася в 10 разів. Скажімо, протягом минулого пір'яччя з нашої заводської комсомольської сім'ї вибуло всього три чоловіки: пішли служити до лав Радянської Армії.

Звичайно, не все у нас так просто виходить. Є ще багато нерозв'язаних проблем. Серед них, мабуть, найголовніша — організація соціалістичного змагання. Відчуваємо, що необхідно вдосконалити систему підбиття підсумків трудового суперництва. Ми змагаємося з комсомольцями Новоукраїнського цукрового заводу.

Та жодного разу так і не побували у своїх суперників, не завітали й вони до нас. Змагаємось лише на папері. Тож і вирішив комітет комсомолу в ході щорічної кампанії цукроваріння налагодити зв'язок з друзями по змаганню.

За підсумками минулого року наш завод нагородили перехідним Червоним прапором Ради Міністрів УРСР і ВЦРПС. Так думаємо тримати і в ювілейному році.

Колектив нашого заводу, в тому числі комсомольці і молодь, сповнений рішучості успішно виконати підвищені соціалістичні зобов'язання, організовано провести сезон цукроваріння.

Т. НЕЛЕНЬ,
секретар комітету комсомолу
Долинського цукрозаводу.



ТУРБОТА ПРО ВРОЖАЙ-78



Творчий підхід до вирощування зернових (урахування погодних умов, маневрування сортами, дотримання агротехнічних заходів) дав змогу хліборобам колгоспу «Скря» Олександрівського району нинішнього року зібрати з кожного гектара по 36,6 центнера зерна. Ще вищий урожай механізатори планують одержати наступного року. Нині вони швидко і високоякісно сіють озимі. Серед прадофлангових — комсомольць, депутат районної Ради депутатів трудящих Григорій Чернявський. При нормі 16 він щоміни кладе в ґрунт насіння пшениці на площі 22 гектари.

На знімку: впрі — Г. Чернявський; унизу — агрегат Г. Чернявського в полі.

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

РЕПОРТАЖ
ЧЕРВОНОГО
ТИЖНЯ

ДОБРА ЗАЗДРІСТЬ

Справді, не тільки спільна праця єднає людину з колективом, не тільки турботи про виробничі справи характеризують її з морального боку. Хоча у свідомості кожного вони повинні стояти на першому плані, хоча кожен повинен підкорити їм усе своє. Але ж хіба не згуртованіший удвоє колектив, у якому люди живуть багатим духовним життям? Хіба те, що робітники живуть не одними думками про зарплату і славу передовика, не відносять усієї трудової громади на вищий щабель моралі?

Так подумав начальник цеху № 2 Кіровоградської взуттєвої фабрики Михайло Хомич Лебедев, коли Олі Сидорова, одна з новеньких, тижнів зо два тому отак відразу ж після «зрадистує» спитала:

— А у вас художня самодіяльність є? А бригада дружна?

Таня Однодум теж очікувально подивилася на начальника цеху. «Свої», — усміхнувся Михайло Хомич — враз для бригади Бойків. Не пласка ніяких ілюзій стосовно того, що лінійна відраці стануть ударниками. Відомо ж: робота в штампувальному важко дається новобранцям.

ценім. То вже з часом стануть вони такими, як Петро Бойко, Василь і Василина Мицаки, Людмила Захватиха. А перше трудове хрещення Оля і Таня дістали в колгоспі, де збирали врожай овочів.

Вони добре розуміють, у якій колектив прийшли. За підсумками першого пір'яччя бригада зайняла перше місце у змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів промислових підприємств області. Країні з країн. Тож дівчата поставили собі за мету швидко оволодіти спеціальністю. Звичайно, починають з найпростішого. А прийде час — і стануть обрубниками. Як Василина Мицак. Це вона нещодавно сказала на комсомольських зборах:

— Донедавна вважалося, що виробник твердих шкіртоварів — суто чоловіча спеціальність. То, правда, складна робота. Але сьогодні я працюю нарівні зі своїм чоловіком Василем, більшість виробників у цеху — жінки. Чи це не приклад нашої згоди розв'язувати найскладніші виробничі проблеми?

(Закінчення на 2-й стор.).

● Звіти і вибори в комсомолі

Привілей спеціалістів?

Дещо про творчість техніку. На Олександрівському авторемонтному заводі добре знають інженера-технолога механічної дільниці Геннадія Іскеркіна. І як хорошого, грамотного спеціаліста, і як активного раціоналізатора. Останнє особливо підносить його авторитет у колективі. Тисячі карбованців економії дає щороку підприємству впровадження у виробництво раціоналізаторських пропозицій молодого новатора. Словом, цінна він людина, Геннадій Іскеркін.

Хто ж іше з молоді рухає на заводі технічний

прогрес? Один, два... Зовсім невесело. То, може, не існує для підприємства ніяких проблем, нема до чого фантазію свою, творчість прикласти? Можливо, це просто захоплення неспокійного інженера-техніста?

Ні, не від нудьги критикували робітники адміні-

страцію за те, що вона досі не створила належних умов праці на розбірно-мийній дільниці. Чим там тільки не орудують при розбиранні автомобільних двигунів — і ломом, і кувалдами... Про високу продуктивність праці не може бути й мови (про техніку безпеки я взагалі мовчу).

Наслідок: на дільниці працює вдвоє менше слюсарів, ніж потрібно. Не засиджуються.

Не скажу, що адміністративні кроки назустріч робітникам. Тут же, на заводі, виготовили конвейєр для розбирання двигунів, установили його і... зняли, бо не всі типи двигунів він розрахований. Зараз конвейєр на доробці. А тим часом доводиться знімати робітників з інших цехів і дільниць і посилати на «прорив». Тому й не дивно, що в моторному цеху, куди з дільниці деталі надходять із запізненням.

(Закінчення на 2-й стор.).

УСПІХ ГАРАНТУЄМО

виробництва харчового продукту. Робітники подавали свої раціоналізаторські пропозиції. Деякі з них знайшли застосування у виробництві. Скажімо, слюсарі цеху контрольно-вимірювальних приладів та автоматизації Микола Карпенко і Юрій Борзенко внесли технологічне спрощення у схему управління дифузійною та сатураційною. Це дасть свій економічний ефект: зменшить втрати сировини. Приведено в дію й інші внутрішні резерви. Тільки завдяки зниженню втрат цукру в процесі виробництва дамо понад план 20 тонн продукції.

Широку підтримку в колективі нашого цукрозаводу знайшов заклик працівників цукрової промисловості Полтавської області прочасну переробку сировини і надпланове виробництво продукції з урожаю 1977 року, схвалений ЦК КПРС і ЦК Компартії України. У відповідь на почин полтавчан ми вирішили виробити з урожаю другого року п'ятирічки 77 тисяч тонн цукру. Крім цього, готуючись гідно зустріти 60-річний ювілей Великого Жовтня, колектив заводу дасть понад план 200 тонн цукру, 100 тонн брикетованого жому, реалізує продукції понад завдання на 71 тисячу карбованців.

Плани наші напружені, але вони нам під силу. Комітет комсомолу подбав про підготовку молодих кадрів. У липні — серпні всі робітники склали тех-

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

ням, робочий день починається пізніше.

Незабаром, як обцяють, конвейер діятиме. Над його створенням працюють спеціалісти експериментального відділу, досвідчені раціоналізатори. А молодь — що вона внесе в загальний доробок?

Двісті молодих робітників на підприємстві. Раціоналізаторів — одиниці. Це правда, бюро раціоналізації і винахідництва план зиконує завдяки досвідченим новаторам, які завжди забезпечать йому необхідну кількість пропозицій. Але ж думати треба не тільки про день сьогоднішній. Невже в отих молодих хлопців нема бажання внести щось своє, хоч і невелике, в економічну копилку заводу? Сумніваюсь, адже перша, нехай і з незначним ефектом, раціоналізаторська пропозиція — крок до самоутвердження, усвідомлення своєї потрібності колективі. З цим моральним фактором не рахуватися не можна, бо йдеться про майбутнє.

О. С. Клочков — один із

Привілей спеціалістів?

кращих раціоналізаторів по Міністерству автомобільного транспорту. А колишні його учні Сергій Вишневецький і Юрій Гой, мабуть, вважають технічну творчість привілеєм спеціалістів і ветеранів виробництва. Досі ніхто не чув від них навіть натяку на те, що ось це, наприклад, у технологічному процесі треба поліпшити. Так, шефство досвідчених новаторів над молодими виробничниками у нас не практикується. Шкода, бо раціоналізаторів необхідно шукати, вчити. Іноді підходить хлопець до майстра: мовляв, чи не краще ось це зробити отак? А майстер йому: «Що ти з такою дрібницею носишся? Вона ж нічого не дасть, твоя «рацпропозиція».

Справді, це неефективна пропозиція. Тільки слід було б майстрові поговорити з юнаком, спрямувати його пошук у потрібне

русло, підказати. А не знає він, що можна назвати раціоналізаторською пропозицією чи винаходом через бездіяльність ради молодих спеціалістів. План роботи ради існує лише на папері. Школа молодого раціоналізатора? Теж формальність. І вина за «білу пляму» лежить на комітеті комсомолу підприємства. Гадаю, потрібно узгальнити досвід комсомольських комітетів інших підприємств міста, області в роботі з молодими новаторами. Як свідчить цей досвід, раціоналізаторство — не привілей інженерно-технічних працівників і сивочолих ветеранів. І впевнений, що, використавши його, ми знайдемо нових Іскорки.

О. НАГЕЦЬ,
секретар комітету комсомолу
Олександрійського авторемонтного заводу.

СПЕКТАКЛЮ — ВИСОКА ОЦІНКА

На адресу Кіровоградського обласного театру ляльок нещодавно надійшло радісне повідомлення: премією Міністерства культури СРСР відзначено спектакль «Скажи

своє ім'я, солдате» і його творців — головного режисера Олександра Ілютичкіна та головного художника Василя Остапенка. Вистава кіровоградців дістала почесне ви-

знання серед творців для дітей, присвячених 60-річчю Великого Жовтня.

«Скажи своє ім'я, солдате» виступило для участі в республіканському фестивалі мистецтв до знаменного ювілею.

М. СОМОВ.

НАСТУПНИЙ ТИЖДЕНЬ — П'ЯТДЕСЯТ ТРЕТІЙ

Кінець 1969 — початок 1970 року було ознаменовано трудовими перемогами молоді на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. З 25 по 27 березня в Києві проходив ХХІ з'їзд комсомолу України. Він констатував, що вже навесні 1970 року понад 200 тисяч молодих трудяшок республіки виконали свої особисті п'ятирічні завдання. За чотири роки юнаки і дівчата збудували 84 великі промислові об'єкти, створили зростаючі системи на площі 140 тисяч гектарів, 420 комсомольсько-молодіжних колективів випускників виростили по 350 центнерів цукрових буряків і по 40 центнерів зерна кукурудзи на кожному гектарі посіву.

22 квітня 1970 року радянський народ і все прогресивне людство світу відзначили 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Напередодні ленінського ювілею в Кремлі відбулося урочисте засідання Центрального Комітету КПРС, Верховної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР. З доповіддю «Справа Леніна живе і пермагає» ви-

ступив Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв.

А невдовзі, 26 травня, в Москві почав роботу XVI з'їзд ВЛКСМ. Після його відкриття перед делегатами і гостями виступив Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв. Перший секретар ЦК ВЛКСМ Євген Тажеєв у доповіді «Звіт ЦК ВЛКСМ і завдання комсомолу по вихованню молоді в дусі ленінських заповітів» підкреслює, що всі діла і помисли юнаків і дівчат країни спрямовані на успішне виконання завдань восьмої п'ятирічки. Молодь бере активну участь у боротьбі за науково-технічний прогрес. За роки п'ятирічки 7 мільйонів молодих раціоналізаторів дали економіці Радянського Союзу близько мільярда карбованців. На повзбудови після ХV з'їзду ВЛКСМ комсомольські організації послали 300 тисяч юних добровольців. Справою честі всього Ленінського комсомолу стало освоєння унікальних нафтових і газових родовищ Тюменської і Томської областей.

1970 року почалася нова п'ятирічка — підготовка до ХХІV з'їзду КПРС і ХХІV з'їзду Компартії України. Кращі комсомольсько-молодіжні колективи зобов'язались у дні відкриття з'їзду працювати на заохочувальних матеріалах і сировині.

Колектив комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Кіровоградської області в роки жовтня 1970 року зібрав за сім діб. На кожному гектарі було вирощено по 44,5 центнера пшениці і по 45,1 центнера ячменю.

Добра заздрість

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Василина говорила про те, які права надано радянським людям у проєкті нової Конституції СРСР. І тут же підкреслила, що права ці треба виправдати сумлінним виконанням обов'язків. Під її виступом кожен член бригади з чистою совістю міг поставити свій підпис.

Для бригадира Петра Бойка п'ятдесят другий тиждень ударної вахти комсомолу на честь 60-річного ювілею Великого Жовтня особливий. Присвячений він 1969-му року. Саме тоді теперішній керівник колективу тільки проходив ази робітничої ланки, був учнем. Як зростають люди! А інші він очолює кращу комсомольсько-молодіжну бригаду області.

На цьому ж підприємстві працює колектив, що зайняв друге місце в обласному змаганні, — комсомольсько-молодіжна бригада розкрійного цеху № 1. Валентина Лисова, бригадир, із задоволенням констатує: відстаючих нема. Бо працюють вони під девізом «Жодного відстаю-

чого поруч!» А хто знає, як нелегко було бригадирові перевищувати «неслухняну» Наталію Малко? Вже й рукою махнули на дівчину, звільнили з роботи. Мовляв, толку не буде. А Валя повірила в Малко. Побачила в ній щось таке, чого дехто не міг або не хотів помічати. Навіть на квартиру до себе взяла. Так надійніше.

Сказати, що тепер Валентина цілком спокійна за свою підопічку, було б помилкою. Такий уже «важкий» характер у Наталки. Але живе у свідомості поняття про людську доброту, готовність підтримати, допомогти. І це в стократ сильніше від усіляких наказів, похвал, покарань. Головне — зрозуміти: не байдужі до неї в колективі. Валя Лисова, Люда Кравченко, Таня Яценко... Не байдужі. Хочеться їй працювати так, як і вони, — швидко, вміло, красиво. Дівчата йдуть назустріч.

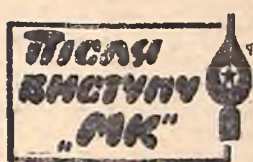
Є у них хороша робітничка заздрість. Ні, не честолюбство, а хороша робітничка заздрість до бригади Бойка. Змогли ж ті стати першими. А чому б і нам не спробувати? Для

цього треба кожен тиждень вахти прожити напруженим, самовідданим трудовим життям. Як це було в 1969-му, коли молодь ішла назустріч 100-річчю з дня народження Володимира Ілліча Леніна, готувала до цього свята гідні дарунки, ударною працею зустрічала 50-річчя комсомолу України.

Працюють на фабриці дві бригади. Кращі в області. Та є у них нові плани, нові рубежі. Колектив, очолюваний Петром Бойком, 99,6 процента продукції здає з першого пред'явлення. А бореться за всі сто. Така ж мета й у розкрійниці Валентини Лисової.

Нові й турботи. Ось через кілька днів стануть повнопримирними членами бригади розкрійниці четверо дівчат. І збільшиться турбот у Валі та її найперших помічників — Кравченко, Яценко, Агурейкіної. Треба вишити новеньких. І виховувати. Щоб високо тримали честь колективу, головна мета членів якого сьогодні — підписати Репорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня. А вахта триватиме.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара».



„ЗАБУТІ ЛІДЕРИ“

У кореспонденції під таким заголовком за 28 лип-

ня «Молодий комунар» гостро критикував незадовільну організацію праці на живих в колгоспі імені Кірова Олександрівського району. Як повідомили заступник голови колгоспу тов. В. Гребенюк, факти, наведені в кореспонденції, підтвердилися.

Дійсно, на початку жнив були перебої в роботі транспорту, несвоєчасно доставляли механізаторам обід та воду в поле. Кореспонденцію обговорили на засіданні правління колгоспу і зробили відповідні висновки. Комсомольсько-молодіжному

комбайновому екіпажу Андрій Шмарка виділили дві автомашини для безперебійного транспортування зерна. Цей екіпаж за час збирання намолотив 9315 центнерів зерна і зайняв перше місце в соціалістичному змаганні серед живців колгоспу.

ШКОЛЯРАМ ПРО КОНСТИТУЦІЮ

Одне з головних завдань дитячих бібліотек області сьогодні — пропаганда змісту проєкту нової Конституції СРСР та ходу його всенародного обговорення. В цій роботі вони керуються рекомендаціями методичного листа Міністерства освіти «Школярам — про Основний Закон радянської країни». Використовуються різні форми наочної і усної пропаганди. Організовано викладки

і виставки літератури на теми: «Славлю тебе, радянський закон», «Основний Закон нашого життя», «Конституція і ми». Проводяться різні масові заходи, які допомагають дітям усвідомити зміст і значення цього величезного документа.

В обласній та міських бібліотеках Кіровограда проведено цикли колективних бесід і колективних читань про проєкт Конституції, участь радян-

ських людей в його обговоренні. Одна з останніх бесід була присвячена обговоренню розділів проєкту Конституції «Зовнішня політика» і «Захист соціалістичної Вітчизни», яку провела з семикласниками 13-ї школи завідувач читальним залом бібліотеки № 4 Д. Б. Макієвська. Юні читачі бібліотеки Саша Мажаєва, Лена Жирновіч, Саша Шпозалов сказали, що своїм щасливим дитинством вони зобов'язані Комуністичній партії і Радянському уряду, які все роблять для того, щоб на землі завжди був мир, що стверджується в 28 статті проєкту Конституції.

В Гайворонській районній бібліотеці цікаво проведено усний журнал «За кодексом щастя». На сторінках його були висвітлені такі важливі питання, як: «Що таке Радянська влада?», «Наш Основний Закон», «Вчора, сьогодні і

завтра Гайворонщини». Найактивнішу участь у підготовці журналу взяли юні читачі, якими керували вчителі, бібліотекарі. Вони підготували художнє оформлення кожної сторінки усного журналу, озвучували його за допомогою грамзапису.

На закінчення діти прочитали вірші про партію, радянську Конституцію, щасливе дитинство.

На уроці сучасності «Держава — це ми», який відбувся в Петрівській районній бібліотеці, діти зустрілися з депута-

том районної Ради С. І. Заудальською.

В бесіді з юними читачами вона розповіла, як саме радянський народ приймає участь в управлінні державою, про свої обов'язки депутата.

Проводячи цю роботу, дитячі бібліотеки сприяють комуністичному вихованню «гідних членів соціалістичного суспільства», про що записано в статті 66 проєкту Конституції.

Л. КИРИЛОВА,
старший бібліотекар
обласної дитячої бібліотеки ім. А. П. Гайдара.

11 ВЕРЕСНЯ — 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Ф. Е. ДЗЕРЖИНСЬКОГО

17 ЛИПНЯ 1897 року на площі біля собору в місті Ковно було арештовано худорлявого юнака з тонким, енергійним обличчям і сміливими сірими очима. Він назвався Жабровським. А наступного дня в поліції сімнадцятирічному хлопцеві, який навів на слід арештованого, вручили обіцяні, десять карбованців... Жандармерія дешево оцінила «послугу», хоча там і не приховували радості. Ще б пак! Останнім часом у Ковно почастішали страйки, вони стали більш організованими і стійкими. Це говорило про те, що в місті появилася хороша пропаганда і організатор. Що правда, тоді арешту Жабровського в поліції не пов'язували з цими подіями безпосередньо, але згодом надіялись через скопленого юнака вийти на організатора. Цим сподіванкам не судилося здійснитися. Фелікс Дзержинський (а це він приховав при арешті своє справжнє прізвище) нічого не додав до того, що царські жандарми вже знали про польську соціал-демократичну організацію.

У тюрмі юнак не занепадав духом. До нашого часу дійшли листи, писані ним у той час. «Ти називаєш мене «бідолохою», — дуже помиляєшся. Я певенно можу сказати, що я далеко щасливіший за тих, хто на «волі» веде беззмислове життя. І якби мені довелося вибирати: тюрма чи життя на свободі без смислу, я вибрав би перше, інакше й існувати не варто було б. Тому хоч я і в тюрмі, але не горюю. Тюрма тим хороша, що є досить часу критично глянути на своє минуле, — а це принесе мені користь...» — читаємо в листі до сестри від 13 січня 1898 року...

Перший арешт Дзержинського вилізав у висилку до Вітебської губернії. Це не зломало молодого революціонера. І вже 18 грудня 1898 року вітебський губернатор Клінгенберг доповідав міністрові внутрішніх справ про те, що Ф. Е. Дзержинський і його товариші по засланню О. І. Яшин «своєю поведінкою визнали крайню неблагонадійність у політичному відношенні і вже встигли вилізти на деяких осіб».

Резолюція була суворою. Перешли засланця з Нолінська до глухого села Кай... Але й тут Василь Іванович, як для простоти мови звали Фелікса Едмундовича селяни, створив гурток сільської молоді, котра жадібно слухала його слова, читала революційну літературу...

Життя на засланні ставало для Дзержинського з кожним днем тяжчим. Ні полювання, ні рибальство, ні розмови із селянами не змогли заглушити палкого бажання бути на волі і продовжувати боротьбу з царизмом. І він ан-

рішує втекти. 23 серпня 1899 року утлий човник ніс утікача вниз по Камі... Гроножко шумів на березі дерева, немов дивуючись безприкладній хоробрості відважного втікача...

23 СІЧНЯ (4 лютого) 1900 року на квартирі робітника-шефця Граціана Маласевича відбувалися нелегальні збори робітників. Виступаючи, Дзержинський доводив, що лише спільна боротьба польських і російських робітни-

того, щоб не було на світі несправедливості, злочинів, пияцтва, розпусти, надмірностей, напіврозкоші, доміш розпусти, в яких люди продають свою тіло або душу, або і це й друге разом, щоб не було голодів, братоубивчих воєн, національної ворожнечі...

За прагненнями, вірою у нього йшли діла. Ні арешти, ні заслання, ні ув'язнення не перешкодили Дзержинському йти до великої мети, котру він собі вибрав.

„ЗА ВІРОЮ ПОВИННІ ЙТИ ДІЛА...“

Ці слова належать дев'ятнадцятирічному Феліксу Дзержинському. Сказані вони тоді, коли юнак вирішив «бути ближче до маси і самому з нею жити». Він залишає гімназію і, працюючи палітурником, віддає весь свій вільний час революційній роботі...

● Сторінки біографії

ків може привести до визволення Польщі від ярма царизму. В цей момент наскочила поліція. Десятьох учасників сходки, в тому числі й Фелікса Едмундовича, було арештовано.

Друге ув'язнення також позначилося на здоров'ї Дзержинського. Він захопився туберкульозом, але писав рідним оптимістичні листи. «Сили духу у мене вистачить ще на тисячу років, а то й більше...» — сказав в одному з листів. Та в цьому ж листі читаємо: «Я так живу, як я, той довго жити не зможе. Я не вірю наполеону, ненавидіти або наполеону любити. Я не вірю віддаю лише половину душі. Я можу віддати всю душу або не дам нічого».

Ці чудові слова, написані за тюремними ґратами двадцятичотирирічним революціонером, найкраще характеризують його благородне, чисте серце. Він уже тоді мав нове право сказати про себе: «Я всією душею прагну до

22 роки боровся він за неї, 11 років просидів у тюрмах, плачучи, під дзвін кайданів, велику надію. Хвиля Великої Жовтневої соціалістичної революції виснажила Дзержинського на гребінні подій. Згодом поставлений партією на бойовий пост керівника ВЧК, він віддасть цій роботі асього себе.

«Я ПЕРЕБУВАЮ в самому вогні боротьби Життя солдата, у якого немає відпочинку, бо треба рятувати наш дім. Ніколи думати про своїй і про себе. Робота і боротьба пекельна. Але серце моє в цій боротьбі лишилося живим, тим самим, яким було й раніше. Весь мій час — це одна безперервна дія...

Я висунутий на пост передової лінії вогню, і моя воля: боротися і дивитися відкритими очима на всю небезпеку грізного становища, щоб, як вірний сторожовий пес, розтерзати ворога».

Цієї пристрасної, високої ідейності вчив Фелікс Едмундович усіх працівників ВЧК.

Напружена, кипуча робота захопила Дзержинського. Але здоров'я його з кожним днем погіршувалося.

ЦК партії дав свої санкції на скорочення робочого дня, проте кипуча натура Дзержинського не укладалася в установлені рамки. Лікарів же він усіляко уникав, не дозволяв се-бе оглядати...

У липні 1926 року зібрався пленум ЦКК і ЦК ВКП(б). 20 липня на цьому пленумі Дзержинський, пристрасно обурюючись, виступив проти партії, яка заважала йому у творчій роботі. Його перерили в репліки Нитаков, Троцький, Камєнєв... Фелікс Едмундович надав в обличчя зрадників факти, які викривали оновлені в значних ангажированих дил Камєнєв, внаслідок чого репліку: «Ви чотири роки парком, а я лише кілька місяців». На це Дзержинський відповів з презирством. «А ви будете 44 роки і нікуди несприяті, ви займаєтесь політиканством, а не роботою. А ви знаєте дуже добре, моя сила покладе в чому? Я не шаджу себе ніколи... Я ніколи не кривлю душою; якщо я бачу, що у нас непо-рядки, я з усією силою обрушуюсь на них».

Друзі, що стежили за схвилюваним блідим обличчям Дзержинського, не могли собі уявити, що смерть уже витас над благородним лицарем резолюції.

Його не стало того ж дня. У зверненні до всіх членів партії, робітників, трудящих, Червоної Армії і Флоту ЦК ВКП(б) і ЦКК ВКП(б) писали:

«У катівнях царської Росії, в сибірському засланні, в нескінченно довгі роки каторжної тюрми, в кайданах і на волі, в підпіллі і на державному посту, в ЧК і на будівничій роботі — завжди, скрізь, усюди Фелікс Дзержинський був на передовій лінії вогню. Його справа була прекрасна. Прекрасне було і його чудове життя. Прекрасна його смерть на бойовому посту».

У Дзержинського був особливий, моральний талант резолюційної дії, ділової творчості. Його не зупиняли будь-які перешкоди чи побічні цілі. Він був повністю присвячений одному прагненню, одній меті — торжеству пролетарської революції.



В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

Двомісячник — ударна вахта

На кінець нинішньої п'ятирічки, 1980 року, в країні виплавлятиметься 160—170 мільйонів тонн сталі. А кожну другу тону можеш дати країні ти, комсомольцю. Адже вола виплавляється з відходів чорних металів, з так званого брухту. Надаючи важливого значення активній участі комсомольців, піонерів і школярів у зборі металевого лому в десятій п'ятирічці, бюро обкому ЛКСМ України, рада по народній освіті обласно та виробничі об'єднання «Вторчормет» вирішили провести з 5 вересня по 5 листопада 1977 року комсомольсько-молодіжний двомісячник збору металевого лому. Переможців соціалістичного змагання, яке розгорнеться між першозначними комсомольськими організаціями, піонерськими дружинами, буде відзначено грошовими преміями, комсомольцями, піонерів та школярів, котрі доб'ються найкращих результатів у зборі брухту, — Почесними грамотами обкому ЛКСМ України і значками «Кращому збирачеві металелому».

Двомісячник почався. Вже зібрано перші десятки кілограмів брухту. Включайтесь у двомісячник, комсомольці, піонери і школярі області! Це буде вашим внеском у виконання планів партії та уряду, це буде вашою ударною вахтою на честь ювілею Жовтня.

МАБУТЬ, немає в світі біляш захоплених і щирих прихильників кінематографа, аніж діти. Вони дивилися б фільми з ранку до вечора — аж лиш дозволяли дорослі.

Ну, а дорослі це добре розуміють — вони знімають для них фільми, створюють спеціалізовані дитячі кінотеатри. І піклуються про те, щоб діти мали змогу дивитися ці кінокартини — якщо вже не з ранку до вечора, то, принаймні, щодень. У нашому обласному центрі такими дорослими є працівники спеціалізованого дитячого кінотеатру «Мир».

Улітку було добре — багато вільного часу, цікаві стрічки. А як тепер, восени? Чи буде це все? Такі думки могли виникнути тільки у нових жителів Кіровограда. Бо всі школярі міста добре знають: починається новий навчальний рік — і в кінотеатрі «Мир» починається кінофестиваль «Здрастуй, школо!» Всі вони, ціліми класами, ходитимуть на найцікавіші фільми для них і про них.

І він почався. Відкриття його, як завжди, було урочистим. Навіть більше, ніж як завжди, бо щогорічний традиційний кінофестиваль присвячений найзнаменнішій даті — 60-річчю Великого Жовтня. Тому, зібравшись у святково прибраному фойє, учні зацікавлено поглядали та свого чоловіка з багатьма орденами й медалями на грудях. Він потім виступав перед ними, ветеран партії і комсомолу Петро Васильович Сидяк. І слухали його, як нікого, — напуганіше. Мабуть, з такою ж увагою і зацікавленістю дивитимуться незабаром учні тематичні кінопокази «Діти і революція», «Діти у Великій Вітчизняній війні». І ще раз задуматимуться над історією великої країни, над тим, як творили цю історію в далекі роки і їхні ровесники.

Кінофестиваль почався. Більше місяця в залі кінотеатру «Мир» зустрічатимуться школярі міста з героями нових кінострічок. Одні з них стануть улюбленими, як уже став ним герой фільму «Маленький серпант». Учнів чекає знайомство з новим широко-екранним фільмом кіностудії імені О. М. Горького «Юки б'є годинник», з фільмом спільного виробництва трьох країн — СРСР, Угорщини і Франції — «Мама», з польським кольоровим фільмом «Булочка». Це знайомство принесе не тільки безліч веселих і цікавих хвилин. Вони примусять замислитися і над собою над життям свого класу, школи. Бо фестивалі тек і зветься: «Здрастуй, школо!».

Н. ВІКТОРОВА.

м. Кіровоград.



Заслужений самодіяльний ансамбль народного танцю УРСР «Ярина» добре відомий не тільки в нашій країні, а й за рубежем. І скрізь мистецтво яричанів діставало найвищу оцінку. Нині кіровоградці знову в дорозі. На цей раз вони показують свою майстерність перед глядачами США і Канади. А перед від'їздом яричанів дали концерт своїм землякам. Фото В. ГРИБА.

НАШІ ГОСТІ З БОЛГАРІЇ

Коли керівник болгарської делегації — перший секретар Сенокосського обштинного (Сільського) райкому Димитровської спілки молоді Арсен Велков гозорив вітальне слово на адресу кіровоградців, перекладач був не потрібний. І не тільки тому, що болгарська мова близька до російської. Слова дружили зрозумілі й без перекладу.

Болгарські юнаки і дівчата, що прибули на Кіро-

воградчину в дні свого національного свята — Дня свободи, зустрілися з працівниками обкому комсомолу, Героєм Радянського Союзу В. О. Верхолацем. Тов. Верхолацев поділився з ними спогадами про війну та враженнями про перебування у братній Болгарії.

Другий секретар обкому ЛКСМ України І. Гнібіденко коротко розповів друзям про Кіровоградчину, її молодь, про те,

як вона готується зустріти 60-річчя Радянської влади, про успіхи юнаків і дівчат на ювілейній жовтневій вахті комсомолу.

Гості проведуть у нашій області кілька днів. Вони побувають в інституті сільськогосподарського машинобудування, школі вищої льотної підготовки, відвідають хутір Надія, Олександрію, Світловодськ, зустрінуться з молоддю Кіровограда на вечорах інтернаціональної дружби в Палаці культури імені Компанйця та молодіжному кафе «Олена».

М. ДУМІЧ.

На книжкову полицю

Мігалия передплатних видань м. Кіровограда проучає не редплатникам твори О. Пушкіна (т. 3, т. 2) (академічне видання), І. Тургенєва (т. 4), А. Чехова (т. 7), О. Островського (т. 8), У. Теккерєя (т. 6), М. Дудіна (т. 2), І. Франка (т. 3), Л. Мартінова (т. 2), К. Кулєва (т. 2), Д. Кугульчова (т. 2), О. Мусатова (т. 2).

Можли одержати також «Веселий історик» (т. 1) і «Хто такий?» (т. 2).

Р. КОЖУХАР,

завідуюча магазином № 1.

Валерія ГОНЧАРЕНКО

Червоноармійська балада

Шумує твоя папачка,
 Ни ній бойова зоря.
 К. Герасименко.

Копитить кінь підкови дзвін,
 Луна піснот крає.
 Гонєць спішить, гонєць загін
 Червоний здоганяє.

В обличчя вітер неспотить
 Холодними устами:
 «Не їдь, не їдь по цій лугі
 Тривожними стонами».

Чень блисне вогно у житах
 Вандита вишор пісний,
 І тінь крилата, ніби птах,
 Летіла по рівнині.

Густою темінню обріс
 Зернистий шлях від лісу,
 Нагально вибухнув обріз,
 У громадах відлітає.

І другий постріл розколов
 Чорнілугу брилу тишій,
 Тонкі півмісяці піяков
 Скотались по узвишшю.

І вітер знову на бігу
 Шумів: «Ти знав же, знав же...»
 Та мчав гонєць у ніч глуху,
 Дві кулі обігнавши.

Прощання з казкою

Куди, Офеліє, куди?
 На вулицях Кіровограда
 Лежать легкі твої сніди,
 Торішні листи листопаду.
 Кого тобі в рослинці дитя?
 Умислий принц в киреї сірій,
 Який там Гамлет! Мадонна,
 Мені тепер не до Шекспіра.
 Натаних слів сліпа юрба
 Ламає міст дзвінкого баяну.
 Пробач, Офеліє, пробач,
 І сміху й сліз мені доволі.
 Тебе не вернеш і проте ж
 В ранкову круговірю сапфірову,
 Як в сон, від тебе не втечу,
 Ні в трагедію Шекспірову.
 Прощай, Офеліє, прощай!
 Такі, фата, дитини шматанське...
 Мій незабутній небократ —
 Твоїх снів забута казка.

Ірпін

Не рину в сутінк пелюхату,
 Порину плесо тишини.
 Де жовтий місяць, як багаття,
 Посеред парку площини.
 Зведу нараз пружаво брови
 І послухаю в гучні глибокі,
 Як динь небо вчороче,
 Як зорі плюхають в Ірпін.
 Дереза, доколаття віни,
 Мов шати, небо напинають.
 І не народжені ще вітри
 На кожнім кроці зупиняють...
 Я певен пам'яті своєї,
 Побережу цю дивну мить
 І тінь Малишка на алеї,
 Яну не смів переставити.

Сивий любисток

Утопілась у скляній м'яті,
 В книжку зорин торішній небало.
 І зійшла із портрета мати,
 Серед хати любистком сіла.
 Затрималась ніжним вітцем
 «Як лежить в волі дітям?»
 Чи не згасли надлимні зорі
 П'ятикутні червоної зорі?
 Навістити б їх карооких,
 Розчитати про довгі сні.
 Не пуска ж мене довгі роки
 В чорній рамі портрет сумний...
 Запам'ятав не голосище,
 Стихла, сперлась на гардероб.
 І завила глибока тиша,
 Як в мерці западає рот...
 У кімнату зайшла перістка,
 Зупинилась він єні пераце:
 В чорній рамі шумить любисток,
 За столом сива мати плаче.

Не казати б, що юнь, як ріка,
 Промовчати б, що все проминається.
 Дні, як халі плывуть, розминаються,
 Світлий човен моєї весни
 Відпливає за обрієм ясеній,
 Світлий човен з вітрилом весни.
 Тільки світлий зав'язаттам обличчя,
 В серце згом негаснучим б'є,
 Комсомоле, крізь дні і сітерчя
 Незабутне обличчя твоє.
 Комсомоле, прийдешній світанки
 Будуть крилами бити у фіранку.
 Комсомоле, прийдешній світанки,
 Заспівати б, що все обертається
 Так, неначе назад повертається,
 Заспівати б, що юнь, як ріка...



КУБОК «МК»

ІДЕ ОБЛАСНИЙ ОГЛЯД
 КОЛЕКТИВІВ
 ФІЗКУЛЬТУРИ
 ПО ВПРОВАДЖЕННЮ
 КОМПЛЕКСУ ГПО

ЛІДЕРИ

Валентин Болков ще комсомольського віку. Русавий, хлоп'ячому рухливий, небагато-слівний.

— Прийшов на Олександрійський рудоремонтний завод після закінчення профтехучилища. Працював електрослюсарем, тепер — інструктор виробничої гімнастики. Оті все, — закінчує він свою автобіографію.

— Валентине! — чується юнацький голос. — Ми чекаємо тебе.

Кілька років тому колектив фізкультури заводу в таблиці міських спортивних змагань займав майже останнє місце. А тепер виходить на перші. В колективі 645 фізкультурників. За перше півріччя підготовлено 98 спортсменів масових розрядів. 167 знайшли ГПО.

На міських змаганнях відзначилися футболісти. Вони посіли перше місце і виборили право на участь в обласних змаганнях, де стали володарями бронзових нагород. Команду готував до цих поєдинків сам Валентин. Допомогали робітники В. Калишевич, В. Руденко, О. Нелепа.

А коли впорядковували спортивний комплекс (чистиві волейбольних, два баскетбольних майданчики, одне футбольне поле), прийшли всі любителі спорту.

— Виховання спортсменів високого класу у нас не самоціль, — доповнює розповідь Валентин секретар комсомольської організації заводу І. Аністратенко — Комплекс ГПО є основою всієї організаційно-масової роботи нашого колективу. Володарем почесного значка ГПО може стати кожний, незалежно від віку. Саме це й дало нам змогу залучити до систематичних занять фізкультурою і спортом більшість робітників.

К. БАШЛИКОВА,
 позитатний кореспондент
 «Молодого комунара».
 м. Олександрія.

● Вчора в Кіровограді почалися поєдинки першості області з багатоборства ГПО на призи «Комсомольської правди».

● Після урочистого відкриття змагань у сквері Ленінського комсомолу було дано старт на легкоатлетичній кроковій дистанції.

● Сьогодні у спортклубі ДТСАФ — поєдинки на вогневому рубежі (10 год), о 15-й годині на стадіоні спортклубу «Зірка» — легкоатлетична програма. Завтра в басейні ДЮСШ обласного спорткомітету буде прийнято нормативи з плавання.



Кіровоград. Спортивно-стрільний клуб ДТСАФ. Завітавши сюди, ви в першу чергу зустрінете тут майбутніх значківців ГПО, які прийшли на тренування. А інструктор методики Григорій Васильович Чернявський познайомить вас з найбільшійшими спортсменами, які мали «золото» і «срібло» на обласних і республіканських змаганнях. Тієї ж року два вихованці спортклубу стали майстрами спорту ГПСР. Це — Олександр Булкін та Олександр Бандишнюк. 4 вихованці клубу виконали нормативи кандидатів у майстри, 15 поновили загін першорядників.

На фото: кандидат у майстри спорту робітничого заводу «Червона зірка» Наталка ФІЛІПОВА і технік спортклубу майстер спорту Володимир ТОВСІОГАН під час тренувальних занять.

Фото І. КОРЗУНА.

На «малому» стадіоні

ЗМІНА — ЗМІНІ

ВЧИТЕЛІ фізкультури шкіл №№ 9, 13, 17, 19, 32, що в Кіровоградському районі міста Кіровограда, разом зі своїми громадськими активістами прагнуть зробити все можливе, щоб підготуватися до нового навчального року якнайкраще. Перш за все тут подбали про те, щоб поліпшити роботу по пропаганді фізкультури і спорту серед учнів. У середній школі № 17, наприклад, появился спортивний куток, де на чистових стінах, фотолінійках підбито діяльність колективу фізкультури. Для учнів школи № 13 торік збудували зразковий спортивний комплекс. Але тепер вирішили облаштувати ще два майданчики — для баскетболістів. У школі № 32 установили встановлені обладнання для проведення уроків фізкультури, створили легкоатлетичний сектор, закінчують будівництво колективного майданчика. Учні школи № 19 мають тепер кабінет фізвиховання з усіма необхідними технічними засобами.

Заслужують похвали колективи підприємств, які підтримують шесескі зв'язки з педагогічними колективами шкіл міста, — харківського заводу, кар'єроуправління, меблевого комбінату, заводів друкарських машинок та радіовиробів. І ось уже в школах №№ 17 і 9 вирішили найбільш масові змагання про-

водити разом з молодими робітниками всіх підприємств підприємств. Доприважені продемонструють свою майстерність перед робітниками в анотому, коли відзначатиметься річниця Радянських Збройних Сил. Потім відбувається зустріч студентів факультету фізвиховання з кращими фізкультурниками цих навчальних закладів. Практикуються, як і торік, матчі зустрічі робітничих і шкільних колективів. Прийждуть до школи громадські фізогри із завоєваних перемог і допоможуть учителям фізкультури провести «Веселі стартини». «Стартині» під час змагань з багатоборства ГПО у дні залізів з фізичної та військово-технічної підготовки.

З. АДАС,
 громадський кореспондент «Молодого комунара».



ПОНЕДІЛОК

12 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Повини, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «В гостях у казки». Телефільм «Чарівна елліта Мурада», 11.00 — К. т. «У світі тиранів», 11.00 — К. т. Док. телефільм, 15.00 — К. т. «Драматургія і театр», Б. Шоу, 15.45 — К. т. Телефільм для дітей, 16.45 — К. т. «Мамині ніколи», 17.15 — К. т. Вірші радянських поетів у виконанні московських школярів, 18.00 —

Повини, 18.15 — К. т. «У кожній малюнку — сонце», 18.30 — К. т. «Творчість народів світу», 19.00 — К. т. «Змаганнях трудящіх Донецької області», 19.45 — К. т. С. Прокоф'єв. Перший концерт для фортепіано з оркестром, 20.00 — К. т. Прем'єра урочистості, О. М. Острозький, «Тепленьке місце», (21.00 — «Час»). По закінченні — повини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — К. т. «Наша біографія», Рік 1965, 11.00 — К. т. Повини, 11.15 — Камерний концерт, 11.40 — «Шкільний екран», Радянська література для учнів 9 класу, 12.19 — К. т. «Палітра», 12.40 — Фільм «Нормандія — Німан», 16.45 — «Партійне життя», 17.15 — Фільм-концерт, 17.30 — Соціальний портрет колективу. Передача перша, 18.00 — Реклама. Осолодіння, 18.15 — «На лапах республіки», Буряковий життя на Полтавщині, 18.30 — Концерт, 19.00 — К. т. «Вісті», 19.30 — Обговорення проекту Конституції СРСР, 19.45 — «Вечір наукового кіно», 20.45 — «На добраніч діти!», 21.00 — «Час», 21.30 — Фільм «Помилка Огюста де Бальзака», 23.05 — К. т. Повини.

ВІВТОРОК

13 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Повини, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. О. М. Острозький, «Тепленьке місце», Телевистава, 11.00 — «Твій труд — твоя висота», Док. фільм, 15.10 — К. т. «Драматургія і театр», Б. Шоу, 16.00 — «3 історії географічних відкриттів», 16.25 — К. т. «Ми знайомі з вами з природою», 16.45 — К. т. «Політика пошта «Подивіться», 17.15 — К. т. «Один за всіх всі за одного», 18.00 — Повини, 18.15 — К. т. Кіножурнал «Хочу все знати», 18.25 — К. т. Грає заслужений діяч мистецтв РРФСР П. Печенюренко (Балайкін), 19.35 — К. т. «Бесіди про проект Конституції», Передача 8, 19.55 — К. т. Телефільм «Фаворит», 1 серія, 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. Телефільм «Фаворит», 2 серія, 22.35 — К. т. Чемпіонат

СРСР з художньої гімнастики. По закінченні — повини. ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Діалогова вистава для дітей, 10.45 — Маленький концерт, 11.00 — К. т. Повини, 11.15 — «Сніває Галина Олійниченко», 11.40 — «Шкільний екран», Українська література, 12.10 — Фільм «Помилка Огюста де Бальзака», 13.45 — К. т. Ж. Оффенбах, «Періколет», Музична вистава, 16.20 — «Рубежі десятиліття», Док. фільм, 15.10 — «Болеро», Фільм-концерт, 16.55 — Обговорення проекту Конституції СРСР, 17.10 — Кінофестиваль «Ленінський альбом», Док. фільм, 17.30 — Соціальний портрет колективу. Передача друга, 18.00 — К. т. Концерт естрадного оркестру Українського телебачення і радіо, 18.30 — «Дякує, учитель!», Навчальні передачі з фізики, 19.00 — К. т. «Вісті», 19.30 — «Перший французький поєдинок», 20.00 — Г. Ібсен, «Нора», Вистава, 20.45 — «На добраніч діти!», 21.00 — «Час», 21.30 — Проживаючи вистава «Нора» В перерві — повини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Луначарського, 38.
 Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, комсомольського життя та спорту — 2-46-87, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-

Газета виходить
 у вівторок, четвер,
 суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
 орган Кіровоградського обкома
 ЛКСМУ, г. Кіровоград.
 Газета публікується
 на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
 обласного управління у справах видавництва,
 поліграфії і книжкової торгівлі,
 м. Кіровоград, вул. Глібова, 2.